

Arrest

nr. 172 036 van 18 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 14 juli 2016 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing houdende bevel tot teruggrijving van 10 juli 2016, en de beslissing tot nietigverklaring van een visum van 10 juli 2016, beide op 11 juli 2016 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2016 om 12 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Paulin KAYIMBA KISENGA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij kwam, in het bezit van een geldig paspoort met visum, op 10 juli 2016 aan op de luchthaven te Zaventem.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, nam dezelfde dag, nadat verzoekende partij gehoord was inzake het doel van haar verblijf en de verblijfsomstandigheden, de beslissing tot terugdrijving (bijlage 11), en de nietigverklaring van het visum van 10 juli 2016 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 10 juli 2016.

1.3. Dit zijn de bestreden beslissingen:

“TERUGDRIJVING

Op 10.07.2016 om 08:25 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel National Airport,
werd door

ondergetekende,

..... 1

de heer :

naam N. voornaam F.

geboren op 05.04.1973 te katanda geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Congo (Dem. Rep.) wonende te [...]

houder van het document Paspoort nummer OP0039973

afgegeven te Minaffert op : 21.04.2016

houder van het visum nr. 011606179 van het type C afgegeven door Belgische Ambassade te Kinshasa
geldig van 08.07.2016 tot 24.08.2016

voor een duur van 32 dagen, met het oog op : BNL 2, VIS, R/FRA

afkomstig uit Kinshasa met SN352 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het
nummer van de

vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt
geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het
grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende
reden(en):

(...)

☐ (E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de
verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is in Europa voor toeristische redenen. Hij is in het bezit
van 650 USD in cash , de rest zou in zijn valies zitten.

Hij verklaart naar België en Frankrijk te gaan. Hij kan geen hotelreservatie, noch reisplan voorleggen.

Deze zou eveneens in zijn valies zitten. Hij verwijst steeds naar het feit dat de aanvraag werd gedaan in
het SCHENGENHUIS en de Federale Politie daar maar moet vragen welk hotel hij zal gaan. Hijzelf kan
echter geen hotelnaam geven. Temeer , wat hij gaat bezoeken kan hij niet zeggen. Hij kan geen stad
noemen die hij zal gaan bezoeken. Hij verwijst meermaals naar het SCHENGENHUIS en de aanvraag
van het visum. Gezien hij op niets kan antwoorden geeft hij toe dat hijzelf niet zijn visum heeft
aangevraagd, doch echter een kennis. Hij weet niet wat er is gezegd bij de aanvraag en wil zijn
reismotief niet zeggen en verwijst dat de Federale Politie maar moet het SCHENGENHUIS contacteren
voor info. Na het openen van zijn valies blijkt dat er NIKS in zit. Er zitten geen documenten in noch
enige

betaalmiddelen. Over deze bevindingen verklaart hij dat hij zou worden afgehaald door een zekere MR
OPLUNG die hij kent via FACEBOOK. Deze zou met hem naar CHARLEROI gaan om aldaar in een
hotel

te verblijven. Welk weet hij niet. Inzake zijn geld kan hij enkel zeggen dat hij via Western Union geld zou
laten overkomen.

(...)

☐ (G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de

terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing: Hij is in het bezit van 650 USD in cash , de rest zou in zijn valies zitten. Na het
openen van zijn valies blijkt dat er NIKS in zit. Er zitten geen documenten in noch enige betaalmiddelen.
Inzake zijn geld kan hij enkel zeggen dat hij via Western Union geld zou laten overkomen. Gezien de
geldende richtlijnen voor FRANKRIJK en het feit dat betrokkene ons geen
hotelreservatie kan voorleggen moet betrokkene over 120 euro/per dag beschikken. Gezien hij voor een
verblijf van 32 dagen op reis is dient hij over 32 * 120 euro te beschikken oftewel 3840 euro. Bij een
verblijf op hotel: 120€ per dag indien er geen hotelreservering kan worden voorgelegd als bewijs van

logies. Indien de hotelreservering een gedeelte van het verblijf dekt, bedraagt het dagbedrag 65 € voor de periode die door de reservering wordt gedekt en 120 € voor de rest van het verblijf. 65€ per dag bij een volledige hotelreservering.
(...)"

"Mevrouw, Meneer N., F.

☐ De/het _____, ambassade/consulaat-generaal/[andere bevoegde instantie] in _____
[namens (naam van de vertegenwoordigde Lidstaat)]

☐ Op verzoek van de gemachtigde van Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

☐ De dienst die verantwoordelijk zijn voor de personencontrole te _____
Heeft / hebben / werd

☐ uw visumaanvraag onderzocht

☐ uw visum onderzocht. Nummer 011606179, afgegeven: 23.06.2016.

☐ het visum is geweigerd ☐ het visum is nietig verklaard ☐ het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

(...)

2. ☐ het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode) . Betrokkene is in Europa voor toeristische redenen. Hij is in het bezit van 650 USD in cash , de rest zou in zijn valies zitten.

Hij verklaart naar België en Frankrijk te gaan. Hij kan geen hotelreservatie, noch reisplan voorleggen. Deze zou eveneens in zijn valies zitten. Hij verwijst steeds naar het feit dat de aanvraag werd gedaan in het SCHENGENHUIS en de Federale Politie daar maar moet vragen welk hotel hij zal gaan. Hijzelf kan echter geen hotelnaam geven. Temeer , wat hij gaat bezoeken kan hij niet zeggen. Hij kan geen stad noemen die hij zal gaan bezoeken. Hij verwijst meermaals naar het SCHENGENHUIS en de aanvraag van het visum. Gezien hij op niets kan antwoorden geeft hij toe dat hijzelf niet zijn visum heeft aangevraagd, doch echter een kennis. Hij weet niet wat er is gezegd bij de aanvraag en wil zijn reismotief niet zeggen en verwijst dat de Federale Politie maar moet het SCHENGENHUIS contacteren voor info. Na het openen van zijn valies blijkt dat er NIKS in zit. Er zitten geen documenten in noch enige betaalmiddelen. Over deze bevindingen verklaart hij dat hij zou worden afgehaald door een zekere MR OPLUNG die hij kent via FACEBOOK. Deze zou met hem naar CHARLEROI gaan om aldaar in een hotel te verblijven. Welk weet hij niet. Inzake zijn geld kan hij enkel zeggen dat hij via Western Union geld zou laten overkomen.

3 ☐ u heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen (artikel 32, 1, a), III en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcod Hij is in het bezit van 650 USD in cash , de rest zou in zijn valies zitten. Na het openen van zijn valies blijkt dat er NIKS in zit. Er zitten geen documenten in noch enige betaalmiddelen. Inzake zijn geld kan hij enkel zeggen dat hij via Western Union geld zou laten overkomen.

Gezien de geldende richtlijnen voor FRANKRIJK en het feit dat betrokkene ons geen hotelreservatie kan voorleggen moet betrokkene over 120 euro/per dag beschikken. Gezien hij voor een verblijf van 32 dagen op reis is dient hij over 32 * 120 euro te beschikken oftewel 3840 euro. Bij een verblijf op hotel: 120€ per dag indien er geen hotelreservering kan worden voorgelegd als bewijs van logies. Indien de hotelreservering een gedeelte van het verblijf dekt, bedraagt het dagbedrag 65 € voor de periode die door de reservering wordt gedekt en 120 € voor de rest van het verblijf. 65€ per dag bij een volledige hotelreservering. (...)"

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna:

de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. *In casu* is verzoekster van haar vrijheid beroofd met het oog op haar verwijdering. Zij maakt aldus het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. Dit wordt niet betwist door de verwerende partij.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast.

2.2.2. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

De interpretatie van deze voorwaarde

2.4. Overeenkomstig het hierboven reeds vermelde artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Wanneer, op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is dat de verzoekende partij een schending van een dergelijke bepaling van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM) (hierna: het EVRM) heeft willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Teneinde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Čonka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het *prima facie* karakter ervan. Dit *prima facie* onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoekenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van

elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, §4, vierde lid, van de Vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

De toepassing van deze voorwaarde

2.5. Verzoekende partij voert geen middel aan waarmee ze zou kunnen aantonen dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM.

2.6. In de huidige stand van het geding worden de in het verzoekschrift ontwikkelde middelen en middelonderdelen niet onderzocht daar, zoals hierna zal blijken, niet is voldaan aan de cumulatieve vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.7. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

2.8. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding prima facie een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, §2, eerste lid, van de vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de

grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het EVRM (artikelen 2,3,4, eerste lid en 7 van het EVRM).

De beoordeling van deze voorwaarde

2.9. In zoverre verzoekende partij haar nadeel koppelt aan het feit dat zij door toedoen van de terugleiding zal worden aangehouden in haar land van herkomst dient er te worden herhaald dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan in geval van onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing.

2.10. Verzoekende partij betoogt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verbonden is met de schending van de bepalingen zoals uiteengezet in de middelen. Hij stelt dat hij zakenman is en zijn verlof nauwkeurig geregeld is en dat de bestreden beslissing zijn verlof in het gedrang brengt.

2.11. Verzoekers bewering dat de bestreden beslissing zijn voorgenomen vakantie in ernstige mate in het gedrag zal brengen, kan niet gevolgd worden nu uit de uitvoering van de bestreden beslissing niet kan afgeleid worden dat verzoekers geen verlof kan nemen.

Het verlies van een vakantie in België kan op zich niet beschouwd worden als een nadeel dat moeilijk te herstellen is. De bestreden beslissing verhindert verzoekende partij immers niet om in de toekomst – voor zover zij beschikt over de vereiste documenten en haar reisdoel aannemelijk maakt – haar vakantieplannen te verwezenlijken.

De Raad herhaalt op dat reeds werd vastgesteld dat verzoekende partij geen schending van één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM voorlegt.

3.14. Met het aangevoerde betoog wordt aldus het vermeende moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij niet met enig concreet gegeven of overtuigend argument aangetoond.

3.15. Dienvolgens is niet voldaan aan de derde van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, §2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, §1 PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter

T. VALGAERTS

K. DECLERCK